

Ptujsko učiteljsko društvo je imelo 6. t. m. izlet na Vurberg. — Zbralo se nas je še precej lepo število vzlic neznosni vročini kakor tudi okolnosti, da je Vurberg ob periferiji ptujskega okraja. Na izletu smo imeli veselje pozdraviti dobrodošle goste: gg. dr. Žihra iz Maribora, tov. Škrjanca z g. soprogo in tov. gdč. Vučnik od Sv. Ruperta, tov. g. Gselmana in gdč. Čokl od Sv. Martina, tov. g. Kranjca in g. župnika Mihaliča, oba od Sv. Barbare in učiteljsčnika g. Žibra. Najprej smo si ogledali vurberški grad z znamenitimi starimi slikami in starinami, ki imajo svoje začetke še v času vitezov. G. tov. iz Vurberga, Hauptman, je bil tako prijazen, da nam je razkazoval in razlagal pomen raznih slik. — Po tem izletu na grad je bilo zborovanje v slavnostno okrašenem šolskem poslopju. Tukaj pozdravi g. predsednik še enkrat s toplimi besedami vse goste kakor tudi vse navzoče, ki se niso ustrašili ne truda ne stroškov, da pokažejo svojo stanovsko zavest. Ozrli smo se malo okolo po zbranih in zapazili — sicer popolnoma nič nenavadnega — da so navzoče iz domačega okraja 4 cenjene tovarišice, piši in čitaj: štiri! Pa kakor rečeno, nič izvanrednega! — G. predsednik čestita novoporočencema g. J. Gorupu in gospe Filomeni Gorup-Kosi, oba s Polenškaka — Bog ju živi!

Ker nas je čas lovil, se je izpremenil dnevni red nekoliko in pričel je takoj s svojim predavanjem tov. g. Žihar. Z izbornim humorjem in dobro osoljenimi dovtipi nam je razlagal zgodovino vurberškega grada in v tragičnih besedah je slikal življenje vurberških prejšnjih učiteljev in nam predstavil svojega prednika - nadučitelja, nad osemdesetletnega starčka g. Tašnerja. Kako je ugajalo njegovo predavanje, je pokazalo najbolj priznanje, ki ga je žel za to od poslušalcev. Naj mu bo izrečena na tem mestu zahvala!

Nato sta se izvolila dva delegata za zborovanje »Zaveze«, in sicer: Fr. Cvetko od Sv. Andraža in Pav. Flerè od Sv. Marka, in za zborovanje »Lehrerbunda« Fr. Šorn od Sv. Lovrenca na Drav. polju in J. Kopic iz Ptujске okolice.

Zopetno zborovanje se je sklenilo na prvi četrtek avgusta na Ptuj z ozirom na to, da septembra in oktobra ni potem nobenega zborovanja.

Nato smo šli v Golobovo gostilnico, kjer smo se ob izborni postrežbi in ob zvokih godbe zabavali do večera. —

S tem bi torej končal. Leži pa na meni še stari dolg, namreč poročilo zborovanja 4. maja. O mea culpa, kako smo zaostali! —

Tudi ta dan smo pozdravljali celo vrsto gostov: g. prof. Lauterja z gdč. hčerko; iz mariborske okraja so došli tov. Požegar, Gselman, Namestnik, gdč. Čokl, tov. g. Kosi iz Središča in domače goste: g. okr. učit. Ozmec, g. Trstenjak in obe gdč. tov. Trstenjak. Vse te in lepo število domačih učiteljev pozdravi torej g. predsednik in naznani novo pristopivše člane: gdč. Ido Binder od Sv. Marjete, gdč. Minko Furlan iz Dornove in g. A. Kovačeca od Sv. Vida.

Pri poročilu tega zborovanja, pri katerem ni bilo itak dosti vzporeda, čutimo dolžnost, da izrekamo najiskrenejšo zahvalo g. prof. Lauterju za njegovo temeljito predavanje o računstvu. Videlo se je g. prof., da govori res — kakor se je izrazil sam — o svojem duševnem življenju. Hvaležni moramo biti za to njegovo predavanje v prvi vrsti njemu kakor tudi učit. društvu, da se je potrudilo za predavanje. Želeti bi bilo, da bi se zgodilo to večkrat, in gotovo bomo imeli pri zborovanjih polnoštevilven obisk, kakor je ravno pokazal ta slučaj. Gotovo se bo to zgodilo in gotovo se bo bolj zbudila učiteljska zavest pri vseh, če vidijo, da imajo poleg koristi v stanovskih zadevah tudi še korist v drugem oziru.

Torej le na delo, g. prof. Lauter je tako obljubil še nekaj predavanj v svoji stroki, kar vsi najiskrenejše želimo!

— è. —

Književnost in umetnost.

Šolska izvestja. Prejeli smo nekatera slovenska in hrvaška šolska izvestja. Večina se odlikuje po mnogobrojnih statističnih in uradnih poročilih. Morda izpregovorimo o njih še kaj več.

Popotnik. Leto XXVI Št. 7. Na uvodnem mestu beremo Avgušтина Požegarja nadaljevanje široko zasnovanega spisa »Vpliv dušnih pretresov pri domači in javni odgoji«. — Aktualen je članek V. Pulka »O preosnovi pouka v risanju.« Brez dvoma zbudí mnogo zanimanja Ivana Šege »Poglavje o sirovosti naše mladine.« — Takisto je interesanten spis tovariša K. K. »Nekaj o istinitosti pojavov.« — O higijeni šolskega poslopja govori Fr. Kocbek in M. J. Nerat v nadaljevanju skupnega referata »S I. mednarodnega kongresa za šol. higijeno v Norimberku l. 1904.« To poglavje posebno priporočamo v preudarek šolskim gosposkam. — V »Književnem poročilu« so priobčili dr. Fr. Ilešič, P. K. in Kocbek nekaj ocen. — Tudi to bogato založeno »Popotnikovo« številkó zaključuje z raznovrstnim drobižem napolnjeni »Razgled.«

Prvi slovenski kašipot za kolesarje in pešce. Prvo izdanje. Izdal in založil V. K. Nučič, I. kranjsko reklamno podjetje v Ljubljani, Šelenburgove ulice 6. Cena 2 K, po pošti proti povzetju 2 K 20 h. — Turistom in kolesarjem bo knjižica dobro služila.

Piščalka. Mesečnik, posvečen protialkoholnemu gibanju na Slovenskem. Uredništvo in upravnštvo na Jagnjenci pri Radečah. Urejuje Leop. Lénard. Naročnina znaša za to polletje do novega leta 2 K. Pridejane so »Piščalki« M. J. Lermontove izbrane lirske pesmi v slovenskem prevodu. — Gradivo v »Piščalki« je mnogovrstno, zanimivo in vrlo poučno. Priporočamo!

Vestnik.

Osebné vesti s Kranjskega. Ana Gerstenmayerjeva je premeščena iz Št. Vida pri Zatičini v Cerknico. Ana Jerebova, učiteljica v Ambrusu, je na lastno prošnjo upokojena. Jožef Brinar, učitelj v Sevnici, je imenovan na meščansko šolo v Krškem.

Kadar prepíše „Slovenec“ kako notico iz našega lista, ki mu prija, ne imenuje vira. Zgodilo se je to n. pr., ko je prepisal notico iz našega zadnjega lista, kjer govorimo o spominu na dobo konkordata. »Slovenec« pa seveda previdno molči o konkordatu, zato se je polastil le druge polovice naše notice. To je vestnost pravega žurnalista!

† **Janez Trdina.** Starosta slovenskih pripovednikov, odlični pisatelj Janez Trdina, je umrl dne 14. t. m. v Novem mestu v 76. letu svoje dobe. S svojimi klasičnimi spisi si je pridobil trajno častno mesto v naši literarni zgodovini. Slava njegovemu spominu!

V okrajni šolski svet kočevski je odposlalo slovensko učiteljstvo tega okraja gosp. Fr. Štefančiča, nadučitelja v Velikih Laščah. Bil je izvoljen soglasno. »Slovenčev« ruvanje ni imelo torej nobenega uspeha. Predrzo je, da se ta list vtika že v tako strogo stanovske zadeve.

Poziv vsem slovenskim društvom! Družba sv. Cirila in Metoda si je stavila pri ustanovitvi za eno svojih prvih nalog, braniti potom prave narodne izobrazbe slovensko posest pred tujim navalom, čigar namen je, siloma vzeti slovenskemu narodu kos za kosom rodne zemlje v lastni zakup, kjer naj bo edini pravni lastnik rob privandranega tujca. Znano je, da naši narodni nasprotniki ne štedijo niti z denarjem niti z drugimi sredstvi, da dosežejo svoj namen in dovrše nad slovenskim narodom svoje rabeljsko delo. Ustanovili so si nebroj družb, katerih namen je pridobiti vedno novih virov, da pridejo tem prej do svojega smotra. Če se ozremo le nekoliko let nazaj, vidimo takoj, kako dobro se jim je posrečila nakana, da ogoljufajo slovenski narod in ga pripravijo še ob to, kar mora biti in kar je vsakemu narodu najdražje, da ga pripravijo ob njegovo rodno zemljo, kjer mu je tekla zibelka, kjer je slišal prvič krasni materni jezik in kjer se je pričel ljubiti z vso dušo svojo domovino. — Vsakemu zavednemu Slovencu mora pokati srce, ko vidi, kako se je krčila slovenska posest in se še krči. Nepopisna bol in srd se mora polastiti vsakega, ko vidi, kako se oholi tujec širi na slovenskih tleh, ne zadovoljivši se s tem, da je oropal Slo-